

[Niels Frederiksen.]

bedst mulige Afsætningsvilkaar ved Hjemmemarkedets Forsyning.

Jeg har en Henstilling til den højtærede Handelsminister, og jeg ved, at han vil rette sig efter den og gøre, hvad han kan paa det Omraade. Under de nuværende Tilstande paa det af mig nu nævnte Omraade er der ingen Tvivl om, at det bliver nødvendigt, at man effektivt følger Prisbevægelserne for de Varers Vedkommende, der af Industrien fremstills inden for Landets Grænser til dets Forsyning. Det Apparat, som Valutacentralen er, kan anvendes paa den Maade, at man gennem dette giver den stærkeste Beskyttelse for Hjemmeindustrien, som tænkes kan, men man har ogsaa gennem det Apparat Mulighed for at aabne for Tilførsel, hvis Konkurrence i Pris er nødvendig. Min Henstilling, baade til den Industri, der værnes, og de Arbejdere, der medvirker i disse Virksomheder, gaar ud paa, at man ikke udnytter den Beskyttelse, det Værn paa en saadan Maade, at den øvrige Befolkning deraf tager Anledning til at hævde, at nu misbruger de den Begunstigelse, som Værnet for deres Virksomhed indeholder.

Men ud over de almindelige handelspolitiske Forhold, jeg her har nævnt, har vi ogsaa Beskæftigelsesproblemet, og der har vi ogsaa det Forhold, jeg nævnte før om, hvad det koster at bo i anden Mands Hus, selve Huslejespørgsmaalet. Der er adskillige Faktorer, som spiller ind i saa Henseende, og i denne Forbindelse nævner jeg, at det ser ud, som om Byggeindustrien paa-virkes overordentlig stærkt i Øjeblikket af Prisstigningen paa de Materialer, som Haandværkerne skal anvende for at opføre Huse til Befolkningens Behov, konkurrerende med de bestaaende Lejligheder, og desuden, at man gennem Lovgivningen kan sikre et Priseniveau for Huslejen i Byerne, der vil have den allerstørste Betydning for Bybefolkningen Økonomi.

Jeg kan heller ikke undlade at give den siddende Regering min Anerkendelse for den Maade, hvorpaa den har formaaet at lede Tilstandene arbejds-mæssigt, fagforenings-mæssigt gennem den Konflikt, der truede med at lamslaa næsten alt Erhvervsliv i Danmark, selv om Fagforeningsbevægelsen selv klarede det væsentligste. Der har været

andre stærke Kræfter i Gang for at virke ødelæggende og nedbrydende paa Erhvervsforholdene som Helhed. Den Haandfasthed, hvormed man tog paa den ulovlige Sømands-strejke, der truede med at ødelægge Skibsfarten og Eksportmulighederne, giver jeg min fulde Anerkendelse, men samtidig kan jeg heller ikke undlade at anerkende den Resoluthed, hvormed Regeringen greb ind over for den truende Slagteristrejke, der kunde have ødelagt en Produktion og Eksportmuligheder paa en saadan Tid og under saadanne Forhold, at det kunde have faaet varige Følger for hele Landbrugserhvervet langt ind i Fremtiden.

Naar derfor det ærede Medlem Hr. Christmas Møller drister sig til at paastaa, at den siddende Regering daarligt har ledet Landets Politik i den gaaede Vinter, er min Opfattelse den modsatte. Det er min Opfattelse, at havde det ærede Medlem siddet som Statsminister, havde han haft hverken den Besindighed og alsidige Bedømmelses-evne eller den Klogskab til at gennemgaa de Vanskeligheder og bidrage til at overvinde dem, som den nuværende Regering har udvist; det er langt lettere at staa og sige om en Regering, at den har ledet Landets Forhold daarligt, end det er selv at angive, hvorledes det skulde have været gjort bedre. Det er det, vi savner.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om den Lovgivning, der er gennemført for at værne, beskytte, holde oppe Landets bærende Erhverv: Landbruget, ønsker jeg at gøre nogle saglige Bemærkninger gældende om Enkeltheder i den Politik, man paa det Omraade har ført. Det ærede Medlem Hr. Krag fremsatte en Del kritiske Bemærkninger — jeg synes ogsaa for enkeltes Vedkommende urigtige Bemærkninger — angaaende det, Partiet Venstre har søgt at fremme gennem sin Medvirken paa disse Omraader.

Først har jeg Lyst til at henlede Opmærksomheden paa Landboforeningernes mærkelige Proklamation, paa det Program, som de har sendt os med de fem Punkter, som nu delvis finder Genklang i den mærkelige Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som det ærede Medlem Hr. Krag fremsatte, og som indeholder Krav, udtrykt paa en saadan Maade, at man bogstavelig talt maa læse dem den ene Gang efter den